

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ФІНАНСУВАННЯ МІСЦЕВОЇ МІЛІЦІЇ В УКРАЇНІ

Розглянуто стан правової регламентації фінансування місцевої міліції, напрями підвищення ефективності використання бюджетних коштів з метою фінансування міліції на рівні місцевих бюджетів в Україні.

The article considers the condition of the laws and regulations of the local police; directed towards increasing the effectiveness of use of the funds from the local budget with the aim of financing the police in the level of local budgets of Ukraine.

Місцева міліція, разом з підрозділами кримінальної міліції, міліції громадської безпеки, транспортної міліції, державної автомобільної інспекції, міліції охорони, судової та спеціальної міліції, є складовою міліції – системи органів, яка входить до структури Міністерства внутрішніх справ України, виконує адміністративну, профілактичну, оперативно-розшукову, кримінально-процесуальну, виконавчу та охоронну (на договірних засадах) функції.

До складу місцевої міліції входять підрозділи патрульної служби, служби дільничних інспекторів міліції, а також приймальники-розподільники для неповнолітніх, приймальники-розподільники для осіб, затриманих за бродяжництво, спеціальні приймальники для осіб, підданих адміністративному арешту. У складі місцевої міліції можуть утворюватися й інші підрозділи.

Місцева міліція є юридичною особою, має самостійний баланс та печатку із зображенням Державного Герба України. Штатний розпис місцевої міліції затверджується наказом начальника головного управління, управління МВС України в Автономній Республіці Крим, області, містах Києві та Севастополі в місячний строк після прийняття рішення відповідного органу місцевого самоврядування про виділення коштів на її утримання. Права та обов'язки працівників місцевої міліції визначаються Законом України "Про міліцію", грошове, матеріальне та соціальне забезпечення здійснюється в порядку і на умовах, пе-

редбачених для осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ.

Місцева міліція утворюється, реорганізується або ліквідується відповідно до законів України “Про міліцію”, “Про місцеве самоврядування в Україні” і “Про місцеві державні адміністрації” за рішенням органів місцевого самоврядування на підставі подання місцевих державних адміністрацій та виконавчих органів рад, погодженого з Міністерством внутрішніх справ України і її головним завданням є забезпечення захисту життя, здоров’я, прав, свобод і законних інтересів громадян та охорони громадського порядку на відповідній території. Свої завдання місцева міліція виконує у взаємодії з іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування, громадськими формуваннями з охорони громадського порядку.

У своїй діяльності місцева міліція керується Конституцією і законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, а також Положенням про місцеву міліцію, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 2004 р. № 1013.

Так, відповідно до ст. 26 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”, виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради заслуховуються повідомлення керівників органів внутрішніх справ про їх діяльність щодо охорони громадського порядку на відповідній території, порушуються перед уповноваженими органами вищого рівня питання про звільнення з посади керівників цих органів у разі визнання їх діяльності незадовільною.

Тільки на пленарних засіданнях міських (міст, де утворені органи внутрішніх справ) рад вирішуються такі питання:

- 1) утворення, реорганізації або ліквідації за погодженням з відповідними головними управліннями, управліннями Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі місцевої міліції;

- 2) погодження призначення на посади і звільнення з посад керівника місцевої міліції, начальників структурних підрозділів та дільничних інспекторів цієї міліції, пропозицій щодо їх заохочення або притягнення до відповідальності.

Тільки на пленарних засіданнях сільських, селищних та міських (міст, де відсутні органи внутрішніх справ) рад вирішуються такі питання:

- 1) внесення на розгляд районної, обласної ради пропозицій про введення або скорочення посад працівників місцевої міліції, погодження призначення на посади і звільнення з посад начальників структурних підрозділів та дільничних інспекторів цієї міліції;

- 2) внесення в установленому порядку до відповідних органів внутрішніх справ пропозицій про призначення на посади і звільнення з посад начальників структурних підрозділів та дільничних інспекторів місцевої міліції, їх заохочення або притягнення до відповідальності.

Повноваження щодо забезпечення законності правопорядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян місцевих рад закріплено у ст. 38 названого вище Закону:

1. До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать власні (самоврядні) повноваження: підготовка і внесення на розгляд ради пропозицій щодо створення відповідно до закону міліції, що утримується за рахунок коштів місцевого самоврядування, вирішення питань про чисельність працівників такої міліції, про витрати на їх утримання, здійснення матеріально-технічного забезпечення їх діяльності, створення для них необхідних житлово-побутових умов.

2. До відання виконавчих органів міських (за винятком міст районного значення) рад належить: сприяння органам внутрішніх справ у забезпеченні дотримання правил паспортної системи; вирішення спільно з відповідними органами Міністерства внутрішніх справ України питань щодо створення належних умов для служби та відпочинку особового складу органів внутрішніх справ.

3. До відання виконавчих органів міських (міст, де утворені органи внутрішніх справ) рад належить підготовка і внесення разом з відповідними місцевими державними адміністраціями на розгляд ради пропозицій, погоджених з уповноваженими на те головними управліннями, управліннями Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, щодо утворення, реорганізації або ліквідації місцевої міліції, чисельності її працівників згідно з нормативами, затвердженими Міністерством внутрішніх справ України, а також витрат на утримання та матеріально-технічне забезпечення діяльності місцевої міліції, навчання її працівників, створення для них необхідних житлово-побутових умов.

Відповідно до ст. 41 Закону районні у містах ради (у разі їх створення) та їх виконавчі органи відповідно до Конституції та законів України здійснюють управління рухомим і нерухомим майном та іншими об'єктами, що належать до комунальної власності територіальних громад районів у містах, формують, затверджують, виконують відповідні бюджети та контролюють їх виконання, утворюють за погодженням з відповідними головними управліннями, управліннями Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі місцеву міліцію; погоджують призначення на посади і звільнення з посад керівників місцевої міліції, начальників структурних підрозділів та дільничних інспекторів цієї міліції; вносять у встановленому порядку пропозиції щодо їх заохочення або притягнення до відповідальності; заслуховують звіти начальників органів внутрішніх справ про стан боротьби зі злочинністю, а також керівників місцевої міліції про стан громадської безпеки та охорони громадського порядку на відповідній території; порушують перед уповноваженими на те органами питання про звільнення з посад цих керівників у разі визнання їх діяльності незадовільною, а також здійснюють

інші повноваження, передбачені цим Законом, в обсягах і межах, що визначаються міськими радами.

Сільський, селищний, міський голова (ст. 42 Закону):

звертається до суду щодо визнання незаконними актів інших органів місцевого самоврядування, місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, які обмежують права та інтереси територіальної громади, а також повноваження ради та її органів;

забезпечує в межах повноважень, визначених законодавством, організацію охорони громадського порядку і громадську безпеку на відповідній території, дотримання законності та належну організацію роботи місцевої міліції; вносить до головних управлінь, управлінь Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі пропозиції щодо призначення на посади і звільнення з посад працівників місцевої міліції, їх заохочення або притягнення до відповідальності.

Згідно зі ст. 43 Закону, виключно на пленарних засіданнях районної, обласної ради вирішуються такі питання:

утворення за погодженням з відповідними головними управліннями, управліннями Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі місцевої міліції;

погодження призначення на посади і звільнення з посад керівника місцевої міліції та начальників структурних підрозділів цієї міліції й дільничних інспекторів міліції, внесення пропозицій щодо їх заохочення або притягнення до відповідальності;

заслуховування звітів начальників органів внутрішніх справ про стан боротьби зі злочинністю, а також керівників місцевої міліції про стан громадської безпеки та охорони громадського порядку на відповідній території, порушення перед відповідними органами питання про звільнення з посад цих керівників у разі визнання їх діяльності незадовільною.

Виключно на пленарних засіданнях районних рад, вирішуються питання про внесення до обласної ради погоджених з відповідними головними управліннями, управліннями Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі пропозицій про введення або скорочення посад працівників місцевої міліції.

Відповідно до Закону України "Про місцеві державні адміністрації" від 9 квітня 1999 року місцеві державні адміністрації в межах, визначених Конституцією і законами України, здійснюють на відповідних територіях державний контроль за додержанням громадського порядку, правил технічної експлуатації транспорту та дорожнього руху (ст. 16).

Місцева державна адміністрація:

забезпечує здійснення заходів щодо охорони громадської безпеки, громадського порядку, боротьби зі злочинністю;

забезпечує виконання актів законодавства з питань громадянства, пов'язаних з перебуванням іноземців та осіб без громадянства, сприяє органам внутрішніх справ у додержанні правил паспортної системи;

розглядає справи про адміністративні правопорушення, віднесені до її відання, утворює адміністративні та спостережні комісії, координує їх діяльність;

здійснює разом з відповідними виконавчими органами рад підготовку і внесення в установленому порядку на розгляд ради пропозицій, погоджених з відповідними головними управліннями, управліннями Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, щодо утворення, реорганізації або ліквідації місцевої міліції, чисельності її працівників згідно з нормативами, затвердженими Міністерством внутрішніх справ України, витрат на утримання та матеріально-технічне забезпечення діяльності місцевої міліції, навчання її працівників, створення для них необхідних житлово-побутових умов;

забезпечує здійснення заходів щодо соціальної адаптації осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк;

забезпечує здійснення заходів щодо осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк і потребують медичної допомоги у зв'язку із захворюванням на туберкульоз.

22 січня 2001 року Президент України видав Указ "Про утворення місцевої міліції" № 29/2001, який започаткував нормативне закріплення такого суб'єкта протидії правопорушенням і охорони громадського порядку та внесення низки змін і доповнень до законів України, зокрема про Бюджет України. У зв'язку із цим Законом України від 4 березня 2004 року № 1577-IV Закон України "Про міліцію" доповнено ст. 7¹ "Місцева міліція".

Проте дію цієї статті зупинено на 2005 рік згідно із законами від 23 грудня 2004 року № 2285-IV, від 25 березня 2005 року № 2505-IV; дію Закону зупинено на 2006 рік згідно із Законом від 20 грудня 2005 № 3235-IV; дію Закону зупинено на 2007 рік згідно із Законом від 19 грудня 2006 року № 489-V.

Постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 2004 року № 1013 затверджено Положення про місцеву міліцію, яким визначено:

до складу місцевої міліції входять підрозділи дорожньо-патрульної служби, патрульно-постової служби, служби дільничних інспекторів, приймальники-розподільники для неповнолітніх, приймальники-розподільники для осіб, затриманих за бродяжництво, спеціальні приймальники для осіб, підданих адміністративному арешту, та інші підрозділи, які утворюються в установленому порядку,

місцеву міліцію очолює керівник, який є заступником начальника відповідного управління (відділу) внутрішніх справ з громадської безпеки; керівник місцевої міліції, начальники структурних підрозділів та дільничні інспектори призначаються і звільняються з посад начальни-

ком головного управління, управління Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі за погодженням з відповідним органом місцевого самоврядування, а інші працівники місцевої міліції – згідно з номенклатурою посад, що визначається Міністром внутрішніх справ. Прийняття на роботу і звільнення з роботи осіб, що не мають спеціальних звань, здійснюється начальником місцевої міліції;

керівник місцевої міліції: в установлений строк звітує перед органом місцевого самоврядування про стан громадської безпеки та охорони громадського порядку на відповідній території; користується правами начальника відповідного управління (відділу) внутрішніх справ, визначеними Дисциплінарним статутом органів внутрішніх справ, у частині застосування заохочень і накладення дисциплінарних стягнень;

чисельність місцевої міліції визначається виходячи з нормативів, затверджених Міністерством внутрішніх справ України. Штатний розпис місцевої міліції затверджується наказом начальника головного управління, управління Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, області, містах Києві та Севастополі в місячний строк після прийняття рішення відповідного органу місцевого самоврядування про виділення коштів на її утримання;

перелік посад у підрозділах місцевої міліції, що підлягають заміщенню особами рядового і начальницького складу, та граничних спеціальних звань за цими посадами затверджується Міністром внутрішніх справ;

порядок та умови проходження служби особами рядового і начальницького складу місцевої міліції регулюються Законом України "Про міліцію".

З метою здійснення ефективної політики у сфері державного будівництва, місцевого самоврядування і регіонального розвитку, вдосконалення механізмів її впровадження, залучення широкого кола громадськості до розроблення політичних рішень, правових засад їх реалізації та відповідно до пункту 28 частини першої статті 106 Конституції України Указом Президента України від 26 квітня 2005 року № 706/2005 утворено Національну раду з питань державного будівництва, місцевого самоврядування і регіонального розвитку як консультативно-дорадчий орган при Президентові України.

Постановою Верховної Ради України від 5 червня 2003 року № 939-IV передбачено створення в системі місцевого самоврядування спеціальних правоохоронних формувань – муніципальної міліції, яка б забезпечувала виконання рішень органів місцевого самоврядування з питань забезпечення законності, правопорядку, охорони прав і законних інтересів громадян, визначено пріоритетним напрямом в діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо місцевого і регіонального розвитку.

Рекомендації парламентських слухань "Децентралізація влади в Україні. Розширення прав місцевого самоврядування", які відбулися 12 жовтня 2005 року, були схвалені Постановою Верховної Ради України від 15 грудня 2005 року № 3227-IV. У них, зокрема, зазначалося, що організація державної влади розвинутих країн Заходу ґрунтується на її децентралізації, поєднаній із сильними інститутами місцевого самоврядування.

Таким чином, децентралізована модель в умовах сталого соціально-економічного розвитку довела свою перевагу над централізованою. Діюча в Україні система організації влади на місцевому рівні потребує вдосконалення відповідно до загальноприйнятих європейських принципів, закладених у Європейській хартії місцевого самоврядування (994_036), зокрема принципу субсидіарності, який полягає у наділенні найближчих до людини ланок влади максимальними за даних умов повноваженнями.

Відповідно до проекту Концепції децентралізації державного управління та розвитку місцевого самоврядування, розробленого експертами Асоціації міст України та громад, передбачається створення в системі місцевого самоврядування спеціальних правоохоронних формувань – міліції місцевого самоврядування, основним завданням якої є виконання рішень органів місцевого самоврядування та повноважень місцевого самоврядування у галузі забезпечення законності, правопорядку, охорони прав і законних інтересів громадян [1, с. 599].

Відповідно до ст. 7 Закону України "Про міліцію" [2], місцева міліція утримується за рахунок коштів місцевих бюджетів (згідно зі ст. 2 Бюджетного кодексу України, бюджети місцевого самоврядування – це бюджети територіальних громад сіл, селищ, міст та їх об'єднань).

Щодо терміна "бюджет", то у Бюджетному кодексі України визначено: бюджет – це план формування та використання фінансових ресурсів для забезпечення завдань і функцій, які здійснюються органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування протягом бюджетного періоду [4].

Переведення окремих підрозділів органів внутрішніх справ на фінансування з місцевих бюджетів, що передбачає затвердження обсягів і структури видатків на утримання таких підрозділів рішенням відповідних місцевих рад народних депутатів, стало одним із шляхів вирішення проблеми браку коштів у Державному бюджеті України. Таким чином, для цих підрозділів органів внутрішніх справ зовнішнім джерелом формування власних фінансових ресурсів виступає не державний, а місцеві бюджети.

Так звані підрозділи охорони громадського порядку або муніципальної міліції, які підпорядковуються місцевим органам виконавчої влади, були створені на базі підрозділів дорожньо-патрульної служби Державної автомобільної інспекції України, патрульно-постової служби та служби дільничних інспекторів міліції. Поки що не прийнятий закон "Про місцеву (чи муніципальну) міліцію", розробка якого передба-

чалась Концепцією адміністративної реформи України, затвердженою Указом Президента України від 22 серпня 1998 року № 810, а також Указом Президента України "Про утворення місцевої міліції" від 22 січня 2001 року № 29, було визначено, що місцева міліція утримується за рахунок коштів місцевого бюджету як створена органами місцевого самоврядування за спільним поданням місцевих державних адміністрацій та виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, погодженим із МВС України.

Ефективність утримання частини підрозділів органів внутрішніх справ за рахунок коштів місцевих бюджетів залежить від налагодженості функціонування місцевих бюджетів та вирішення міжбюджетних відносин. У зв'язку з цим, постала низка проблем.

По-перше, потребує законодавчого визначення сама структура місцевих фінансів. Це пов'язано, насамперед, з тим, що в роки СРСР не існувало самостійних місцевих бюджетів – вони були складовою частиною єдиного бюджету СРСР. Зі встановленням незалежності України та утвердженням її як унітарної держави відбувся процес виділення бюджету органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також органів влади Автономної Республіки Крим як адміністративної одиниці. Як наслідок виникла потреба у визначенні поняття бюджетної системи, принципів організації її функціонування, а також впровадження нового правового механізму міжбюджетних відносин.

Закон України "Про бюджетну систему України" від 5 грудня 1990 року № 512 нормативно закріпив поняття "бюджетна система", "бюджетний устрій", "принципи бюджетного устрою", основні повноваження учасників бюджетного процесу тощо. Зараз перелічені положення цього Закону України з певними змінами знайшли своє відображення у Бюджетному кодексі України, на підставі якого Закон України "Про бюджетну систему України" (з 21 вересня 2001 року – дня набрання чинності Бюджетним кодексом України) втратив юридичну чинність. Крім того, Бюджетний кодекс також закріпив нові засади міжбюджетних відносин, що зумовило обміни видаткового процесу місцевих бюджетів.

Положення Бюджетного кодексу України були спрямовані на виправлення всіх вод тогочасної системи міжбюджетних відносин та закріпили її функціональні закономірності. Отже, система міжбюджетних відносин містить:

- модель поділу між центральною, регіональною та місцевою владою функцій та завдань;
- поділ між цими владами фіскальних повноважень і доходів;
- обов'язкову стандартизацію центральною владою видатків усіх рівнів бюджетів у більш важливих сферах;
- організацію процесу збалансування видатків і доходів бюджетів, тобто їх вирівнювання по вертикалі та горизонталі;
- систему трансфертів, порядок та механізм передачі фінансових ресурсів бюджетів одного рівня до бюджетів іншого рівня;

організацію фінансування повноважень, делегованих від одного рівня влади до іншого по вертикалі;

порядок та організацію контролю центральною державною владою законності та доцільності використання коштів місцевих бюджетів.

Але за встановленням на рівні закону засад побудови міжбюджетних відносин повинні слідувати норми з чітко та детально спланованими комплексними заходами щодо їх дієвого впровадження.

Таким чином, виправдання доцільності переведення фінансування місцевої міліції на рівень місцевих бюджетів буде досягнуто лише на етапі налагодженості системи міжбюджетних відносин в цілому.

Упровадження системи міжбюджетних відносин повинно безпосередньо торкнутися нормативного закріплення розмежування функцій та завдань між рівнями державної влади по вертикалі задля уникнення їх дублювання.

Саме здійснення центральною владою управління консолідованим (зведеним) бюджетом держави розвиває відповідальність усіх органів влади за наслідки функціонування бюджетів. Так, уже відмовилися від фінансування бюджетних установ з різних бюджетів, або від так званої багатоканальної системи фінансування.

На прикладі місцевої міліції можна прослідкувати засади розмежування видатків між державним та місцевими бюджетами, закладене у главі 14 Бюджетного кодексу України. Тут критеріями розподілу джерел асигнувань, тобто бюджетних видатків, на утримання окремих державних органів, установ, організацій, а також фінансування конкретних програм, виступають такі характеристики бюджетних установ, як пріоритетність виконуваних державних функцій, вплив на їх діяльність місцевих особливостей, необхідність здійснення протягом бюджетного періоду оперативних змін розміру та структури асигнувань на забезпечення продуктивної діяльності бюджетної установи.

До доходів, що закріплюються за бюджетами місцевого самоврядування та враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів, належать такі податки і збори (обов'язкові платежі):

- 1) податок з доходів фізичних осіб;
- 2) державне мито в частині, що належить відповідним бюджетам;
- 3) плата за ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності та сертифікати, що видаються виконавчими органами відповідних рад;
- 4) плата за державну реєстрацію суб'єктів підприємницької діяльності, що справляється виконавчими органами відповідних рад;
- 5) плата за торговий патент на здійснення деяких видів підприємницької діяльності (за винятком плати за придбання торгових патентів пунктами продажу нафтопродуктів (автозаправними станціями, заправними пунктами), що справляється виконавчими органами відповідних рад;

6) надходження адміністративних штрафів, що накладаються виконавчими органами відповідних рад або утвореними ними в установленому порядку адміністративними комісіями;

7) єдиний податок для суб'єктів малого підприємництва у частині, що належить відповідним бюджетам.

Створення місцевої міліції, завдання якої максимально орієнтовані на регіональні особливості правоохоронної роботи та потреби у забезпеченні громадського порядку в містах та інших населених пунктах, надає можливість підвищити рівень співпраці міліції з населенням та сприяє захисту життя, здоров'я, прав і свобод громадян, їх власності, охороні, запобіганню правопорушенням, своєчасному виявленню та припиненню фактів недодержання вимог законодавства.

Таким чином, розмежування видатків між державним та місцевими бюджетами проводиться за функціональною ознакою та являє собою відносини між державою, Автономною Республікою Крим та органами місцевого самоврядування з приводу забезпечення відповідних бюджетів фінансовими ресурсами, необхідних для виконання функцій, передбачених Конституцією України та законами України. Чітке визначення функцій центрального та місцевого рівнів органів влади надасть можливість не тільки забезпечити ефективний розподіл бюджетних коштів з метою фінансового забезпечення цільових програм, але й встановити дієвий контроль та відповідальність за їх витрачанням.

Правове вирішення наведених проблем окремими науковцями, вбачається у відокремленні процесів затвердження державного і місцевих бюджетів, а також у наданні дозволу на розробку та затвердження органами місцевої влади двох самостійних бюджетів: поточного бюджету та бюджету інвестицій [3, с. 124, 386]. Так само функціонує бюджетна система у більшості європейських країн, що сприяє підвищенню інвестиційної активності місцевої влади.

Такий підхід у розмежуванні процесу формування, розподілу та використання місцевих фінансів дає можливість вирішувати проблему існування прихованого дефіциту місцевих бюджетів через недофінансування делегованих центральними державними органами повноважень. При збереженні спільної бази для всіх бюджетів та їх спільних видатків, доходи і видатки між бюджетами розподіляються таким чином, що 90 % видатків місцевих бюджетів становлять витрати на виконання делегованих повноважень. Така ситуація призводить до неповного або несвоєчасного фінансування установ бюджетної сфери, а також, по суті, знімає з органів місцевого самоврядування відповідальність за ефективне використання бюджетних ресурсів та посилює "споживацькі" настрої місцевої влади.

Зацікавленість у розвитку економічних процесів свого регіону буде досягнута лише за умов включення міських, районних, сільських та селищних рад у пошук коштів на задоволення власних потреб.

Проте нещодавно Міністерство внутрішніх справ України не підтримало пропозицію щодо створення міліції місцевого самовряду-

вання. Причинами цього, як було зазначено в листі Міністерства внутрішніх справ України від 14 жовтня 2006 року № 12986/Лц, надісланому до Міністерства фінансів України, є те, що процес утворення місцевої міліції доцільно розпочати після остаточного вирішення питання щодо перегляду адміністративно-територіального устрою України та вдосконалення системи місцевого самоврядування, передбаченого прийнятим у грудні 2004 року Законом України "Про внесення змін до Конституції України".

Отже, у сучасній правовій дійсності об'єктивно функціонують норми, що опосередковують процес створення муніципальної міліції. Незважаючи на те, що чинний масив законодавства постійно вдосконалюється, деякі з нормативно-правових актів потребують суттєвого доопрацювання відповідно до вимог сьогодення.

Сучасна практика управління органами по забезпеченню громадського порядку висуває перед юридичною наукою складні завдання, її дедалі менш задовольняє стихійне виявлення раціональних методів управління, у тому числі й органами внутрішніх справ. Для ефективного управління державними органами нині недостатньо лише сукупності управлінських дій, що накопичуються практикою. Необхідне глибоке її осмислення та ретельний аналіз законодавчого досвіду діяльності інших держав.

Зазвичай, між нормативними актами немає достатньої збалансованості. Усупереч очікуванням кількість підзаконних актів не зменшується. Їх ухвалюють багато центральних органів виконавчої влади й нерідко без належного юридичного опрацювання. Бракує вичерпної і чіткої регламентації необхідних заходів щодо ефективної взаємодії в організації та забезпеченні громадського порядку зацікавлених відомств з органами внутрішніх справ. Деякі норми з цього питання безсистемно включені до різних актів.

Таким чином, проблема створення місцевої міліції в Україні видається наразі досить актуальною, тим більше, що де-юре вона вже вирішена, проте механізм реалізації відповідних правових норм цілком залежатиме від того, які буде прийнято рішення парламентом та урядом у зв'язку з проведенням низки загальних державних реформ, зокрема адміністративної, судової, місцевого самоврядування тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Проблеми трансформації територіальної організації влади*: 36 матеріалів і документів / Наук. ред. М. Пухтинський. – К.: Атіка, 2005. – 852 с.
2. *Про міліцію*: Закон України від 20 грудня 1990 р. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 4.
3. *Кравченко В.І.* Фінанси місцевого самоврядування України. проблеми становлення (1989–2001). – К.: Вид. дім "KM Academia", 2001. – 460 с.
4. *Бюджетний кодекс України* // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 37–38. – Ст. 189.